

[Fibiger.]

taget, for jeg regner ikke de Smaabevilling-
ger, der er givet paa Finansloven Aar for
Aar. Jeg skal ikke tale om Hanstholm her,
det har jeg gjort tidligere Aar og senest un-
der Finanslovbehandlingen i Aar, idet jeg
i skarpere Vendinger, end det er min Sæd-
vane, har givet Udtryk for min Opfattelse
af, hvorledes man gennem Aarene er gaaet
frem med Hensyn til dette Projekt. Jeg vil
dog gerne sige, at man ikke ved at gennem-
føre de her foreslaaede Foranstaltninger ved
Thyborøn kan foregribe Tingene paa den
Maade, at man siger, at Spørgsmaalet der-
med er afgjort: nu ofrede man disse mange
Millioner ved Kanalen og Slusen og alt,
hvad dertil hører, og saa skulde det være
tilstrækkeligt, saa maatte Vestkystfiskerne
affinde sig dermed, og saa skulde man ikke
bygge Hanstholm Havn færdig! Jeg ved,
at den højtærede Trafikminister ikke er saa
meget for at give Løfter — og det skal man
heller ikke være alt for villig til som Mini-
ster —, men jeg vilde dog gerne — det er
et Udtryk, som er blevet brugt tidligere —,
at den højtærede Minister skulde løfte en
Flig for, hvad man inden for Vandbyg-
ningsvæsenet og inden for Ministerens Om-
givelser mener om det Spørgsmaal, saa at
ikke hele Sommeren og næste Aar skal gaa,
inden man faar noget at vide om, hvad Men-
ningen er.

Den højtærede Minister har sagt, at nu
maatte Bevillingsmyndighederne, det vil
sige Rigsdagen, tage Stilling til, om Arbej-
det paa Hanstholm Havn skulde standse
eller fortsætte; det er klart, skönt der i
Virkeligheden er taget Stilling til Spørgs-
maalet, baade da Loven derom blev ved-
taget og paa det Tidspunkt, da man prø-
vede at standse Arbejdet. Men da sagde
Rigsdagen nej; man kom med en Bevilling
og fortsatte Arbejdet i det langsomme
Tempo, hvori det har været udført, og nu
ligger det saadan efter de 5—6 Aar, Ty-
skerne har været der, at man næsten skal
til at begynde forfra.

Derfor vil jeg gerne sige til den højt-
ærede Minister, at nu maa det ikke gaa saa-
dan, at Tiden forpasses, og at vi igen faar
en Vinter uden at vide, hvad der skal ske,
men man maa snarest muligt begynde paa
at oprette den Skade, der er sket, medens Ty-
skerne har været her, og se at faa denne Havn
bygget færdig. Derfor er det jeg peger paa
de Millioner, man kunde spare af det til det
foreliggende Lovforslags Gennemførelse be-
regnede Beløb, ved at vente med at bygge
Sluserne ved Thyborøn, til man har set,
hvad Havmolerne udretter, om Tilsanding

finder Sted derude, eller om Kysten kan
holde, hvad man fra forskellig Side mener
kan være Tilfældet.

Der tales saa meget om den Katastrofe,
der kan komme, det har vi hørt i Masser af
Aar. Men de derude nærer ingen Ængstelse
for den. Og maa jeg i den Forbindelse spørge
Ministeren: Er der foretaget nogen Dybde-
maalinger i de seneste Aar? Jeg har ikke
Indtrykket af, at det kan være sket, efter at
Tyskerne har forladt Landet, for Minerne
ligger derude, og man har sagt, at man
ikke har kunnet komme til at foretage Maa-
linger, saa længe de laa der. Man maa fore-
tage Dybdemaalinger, inden man gaar til
Gennemførelsen af dette meget store Pro-
jekt, og derfor vil jeg bede om, at man faar
klaret, hvordan det er gaaet i Aarene, siden
de sidste Dybdemaalinger blev foretaget,
idet man fra forskellige Sider deroppe me-
ner, at det gaar i Bølger: til Tider gaar
Havbunden dybt ned, og til andre Tider
ikke. Hvis det er saadan, tror jeg, det
helt rigtige vilde være, at man sikrede Tan-
gerne ved at bygge de foreslaaede Moler
og gjorde det i hurtigt Tempo. Man maa jo, som
det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sagde,
have høstet adskillige Erfaringer nu i Krigs-
aarene. Naar jeg tænker paa, at man kunde
bygge Havne i England og sende dem over
og bruge dem til Invasionen i Normandiet,
vil jeg tro, at man kan have indhøstet
adskillige Erfaringer med Hensyn til Havne-
bygning, som kunde komme os til gode ved
Undersøgelsen af dette Spørgsmaal, saa at
man kunde faa gjort det helt rigtige nu.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov siger,
at man fra alle Sider er godt tilfreds med det
Kompromisforslag, som det i Virkeligheden
er, naar man tænker paa det Forslag, der
var fremme i 1942, med den fuldstændige
Lukning. Det kunde jeg ikke helt forstaa;
for ved det tidligere Forslag gavnedes man
da i alt Fald nogle, da gavnedes man i høj
Grad Landbruget ved at lukke, og det
kunde der være nogen Mening i. Men for
Landbrugets Vedkommende bliver det ikke
saadan, at Saltprocenten nedsættes i væ-
sentlig Grad, saaledes at Engene — som
det ærede Medlem Hr. Damsgaard talte om
— kan komme op paa den Ydeevne, de
havde tidligere, for her vil Saltvandet gøre
sig gældende og bevirke, at Engene og Kær-
skifterne ikke kan give det fulde Udbytte
af Jorden, hvad de kunde, hvis man luk-
kede. Og hvis man lukker med Sluser, som
det er Meningen at gøre, saa ved jeg ikke,
hvordan det vil blive med Oversvømmelser
andre Steder, naar Østenstormene kommer,
og der ikke er fri Gennemstrømning.